

Školy nesmějí být bojištěm. Nezaslouží si to.

Za pár hodin se naše školy znovu otevřou, ale svět vzdělávání bude jiný. Podmíněn povinným testováním dětí, specifickou selekcí hned na vstupu. Nesouhlasím s tím. Když jsem 10. února ([ZDE](#)) tak trochu v nadsázce napsal své absurdní drama o rodině Humáčků a možném testování ve školách, netušil jsem, jak blízko skutečnosti budu. A k čemu to může vést. K válce s částí rodičů. K vyčleňování dětí. K dalšímu rozdělení společnosti, tentokrát na úrovni měst, obcí, komunit, škol. Mrazí mě z toho.

Přesto všechno - naše školy budou testovat. Musejí. Nemají na výběr. Nemohou si zvolit, který zákon či nařízení splní a který naopak budou ignorovat. Nemohou ministerskému příkazu naslouchat v úterý a v pátek, ale v ostatní dny ho svévolně obcházet, protože se jim to tak zrovna hodí. Není to o osobní odvaze/zbabělosti ředitelů či učitelů, o tom být či nebýt ovcí. Je to o principiální stabilitě veřejných institucí, jimiž školy jsou. O víře v pokojné změny namísto konfrontačního prosazování skupinových zájmů. O hluboké úctě k vládě práva. A to rozhodně není to samé, co například nejrůznější právní posudky, jichž se vyrojily už desítky. S některými i souzním.

S velkým politováním na sociálních sítích čtu, když hrdiny jsou už předem glorifikováni ti ředitelé škol, kteří v individuálním vzdoru vůči státní autoritě testování odmítají, zatímco ty, kteří budou plnit zákony, možná čeká veřejné zhanobení. Kam jsme to došli? Není to absurdnější než testování samo? Jak to vysvětlíme svým žákům? Že normální je zákony dodržovat, jen se nám to v tuhle chvíli zrovna tak trochu nehodí? Že jsme stejní jako Babišové, Prymulové, Schillerové a jiní, kteří ta nařízení vydávají, ale sami je za prvním rohem pošlapávají? Nehodlám být s těmito lidmi ve stejné ušmudlaném pytlí. Jsem se svými řediteli na palubě. Podporuji jejich konání, neotočím se k nim v této kritické chvíli zády. Navzdory svému silnému osobnímu přesvědčení. Musím ve svém úřadu také bránit zákony, ať mi připadají sebenesmyslnější. S vírou, že sami jejich strůjci je na veřejných nátlak zruší či alespoň pozmění. Nebo tak dříve či později učiní soud. Věřím v něj, těch rozporů s ústavou tam vidím příliš mnoho. To je v demokracii (kromě voleb) jediný legitimní způsob řešení. Vláda poslala školy a jejich zřizovatele alibisticky na frontovou linii a rodiče na zteč proti nim. Sami ukryti ve Strakově akademii a na ministerstvech budou jen sledovat, co se zítra všechno stane. A podle

toho se pak zařídí. Odvolají, co už mnohokrát zavedli, nebo slíbí ještě něco navíc (třeba týden, dva, tři, zatněte zuby, lidi!), mají v tom už velkou praxi. Záměrný chaos totiž mj. brání důsledné kontrole jejich počínání.

Milí rodiče, školy nejsou a nemohou být bojištěm. A ředitelé a učitelé nejsou vaším terčem, nevymysleli si testování a jsem přesvědčen, že mnozí o něj ani nestojí. Chtějí jen vzdělávat své žáky, jak nejlépe dovedou. Váš nepřítel, pokud to tak uvnitř cítíte, je jinde. Myslete na to, až zítra ráno povedete své dítě do školy.

P.S. V Liberci již na úrovni zastupitelů existuje výzva, abychom mimořádné opatření Ministerstvo zdravotnictví České republiky jako město napadli soudně. Správná cesta.

11/4/2021